

Las kasvame me
tõusev sugu!

Noorsoo kasva-
tusline ajakiri

„Noor-Sepp“

Eesti rahvusliste skoutide „Noor-Sepp’ade“ häälekandja.

Päewaleht

on ainuke leht Eestis, kes erakondade teenis-
tuses ei seisa, waid julgelt terve Eesti
rahwa eluhuwide eest wõitleb.

∴ Sellepärast on ka. ∴

„Päewaleht“

kõige suuremaks ja loetavamaks leheks
kaswanud ja igas Eesti rahwaklassis omale
sooje poolehoidjaid, kaastöölisi ja lugejaid
∴ = wõitnud. = ∴

Igaüks, kes wabast ajakirja sõnast lugu
∴ peab, tellib omale ∴

„Päewalehte“.

Kuulutada on „Päewalehes“ kõige
∴ kasulikum, sest et ∴

„Päewalehe“

lugejate arw on kõige suurem. Ühekordse
kuulutamisega on sellepärast mitmekordne

∴ ∴ kasu. ∴ ∴

„Päewalehel“ on näituseplatsil oma pawiljon,
kust lehte tellida ja kuulutusi wõib ära anda.

„Päewalehe“ peakontor on: Tallinn, Suur turg 4.
Abikontorid: Tartus, Riia t. 3, Gross & Ko. kaup-
lus. Pärnus, Rüütli t. 29, H. Adamsoni kauplus.
Walgas, Pihkwa t. 5, J. Leppik. Wiljandis, Lossi
t. 9, Ralkuni raamatukaupl. Wõrus, Tartu t. 9,
J. Semmi raamatukaupl. — Peale selle wõetakse
tellimisi wastu igas tellimise kohas ja kõigis W.
R. postkontorites.

Joh. W. Abrelthali

raamatukauplus

Vana Posti tän. № 7, Tallinnas.

::: Head :::

noorsoo raamatud,

ilukirjanduse ja mitmekesiste
teaduste alalt. Kergematest
--- raskemateni ---

Hinnad odavamad, kui mujal.

Seega paras ostukoht

::: noorsoole :::

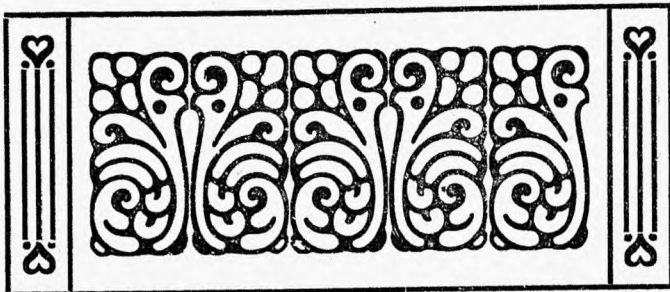
Raamatuid on: Eesti, Saksa, Vene, Inglise ja
Prantsuse keeles.

Muusikaandelistele noorseppadele

soovitan **NOOTE** lauluks ja mänguks.

LAENURAAMATUKOGU

aitab lühendada talviseid õhtuid ja
valmistab ilusaid silmapilke ka neile,
kel raha puudub raamatu otstmiseks.

Noorte päralt on tulevik!

Kõik ::::

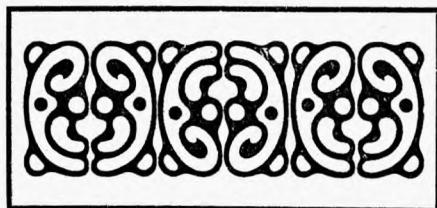
noored

loevad

„WABA MAA'd“,

--- sest ---

„WABA MAA“ on valvel
ilusama tuleviku eest.

Las kasvame me
„ tõusev sugu! „

Noorsoo kasvatusline
ajakiri.

„Noor-Sepp“

Eesti rahvasliste scoutide „Noor-seppade“ häälekandja.
Ilmub kord kuus.

Üksik number 25 mrk.

Postiga

Kuulutused

1 aastas . . . 300	Teksti eel 1
1/2 „ . . . 150	lehek. . . . 1500
1/4 „ . . . 75	Tekstita. 1000

Vastutav toimetaja
G. LAGUS.

Toimetaja
ED. TUULIK.

Toimetus ja Talitus
TALLINN
Uus tänav Nr. 14.

№ 1.

10. septembril 1921 a.

2 aastakäik.

Lugejaile.

„Noor-Sepp“ selle pealkirja all asub esimene rahvusliste ja kasvusliste sihtitega ajakiri Eesti noorsoo perre.

Ajakiri, see on orgaan mis kannab edasi ja väljendab mitte üksikute, vaid terve inimkonna mõtteid.

Ta on keskpunkt kuhu jooksevad kokku tuhanded elu soonekesed, millest sünnib elu.

Ajakirjas peegeldub kõige selgemini rahvaste hingelised läbielamised tema rõõmud ja kurbused.

Ajakiri on tegur mis aitab teostada rahva mõtteid ja aateid.

Nii seab ka „Noor-Sepp“ oma ülesandeks, edasi kanda Eesti rahvusliste skoutide põhimõtteid s. o. põhimõtteid et hingeliselt, vaimliselt ja füüsiliselt tervenenu noorsoo päralt on tulevik.

See on aastasadade tõde, isegi vanad greeklased ütlesid „Sano mens, in corpore sano“ (terves kehas, terve vaim). Kui meil on tervenenu noorsugu, alles siis võime oma rahva tuleviku kindlasti vaadata.

Eesti noored! Teie kätes seisab teie mõtete edasikandja (häälekandja) saatus.

Tehkem et ta võidaks!

Ja ka vanad (kes veel hingeliselt noored). Toetage kaastööga noorte ajakirja sest mida rohkem kaastöid seda sisukam ja mitmekesisem on ajakiri.

Rohkeid kaastöid lootes

Toimetus.

„Noor-seppad“

Eesti rahvusliste skoutide „Noor-seppade“ hümnus.

Vasarad meil vuhisegu
Ääsi tuli tuhisegu
Süsa kandke
Kolde pandke
Löötsa, poisid vajutage
Leeki, leeki õhutage

Vasarad meil vuhisegu
Ääsi tuli, tuhisegu
Ei nüüd kustu
Ei nüüd mustu
Valge lõke, meie lootus
Meie iha, meie ootus.

Vasarad meil vuhisegu
Ääsi tuli, tuhisegu
Rauda raome
Terast taome
Teeme mõeka, teeme oda
Et võiks kaitsta oma koda.

Gustav Suits.

Eesti noortele.

Esivanemate iseseisvuse ja vabaduse kautamisest kunni vabaduse uuesti võitmiseni ja Eesti iseseisva vabariigi loomiseni on Teie esivanemate rida vähemalt 150 paari pikk. Ettekujutamata suurte viletsustega, vaevadega ja piinadega ülekuhjatud orjuse ja teorjuse elust on need paarid aastasadel läbisammunud, kirjeldamata kannatusi kannatanud, ohtralt eneste higi ja verega kodumaa pinda kastnud, enne kui Teie saite.

Äraarvamata on selle ohvri väärtus, mis Teie saamiseks on ohverdud. Sellepärast pidage seda kalliks ja püüdke selle hinna vääriliseks saada. Teile on nüüd avatud pärani vabaduse vara aitade väravad; saage nende kaitsjateks ja ärge pillake verega lunastud varandusi, mis Teile pärandud, vaid kasutage ja kasva-

tage neid, et võiksite täiendult kord edasi anda endi järeltulijatele.

Eesti noored! Teie päralt on Eesti tulevik, olgu see Teile täis päikese paistet, õnne ja rõemu helki. Vajugu jäädavalt igayiku merde mustad mure mäed, kadugu sinna kõik viletsuse ja vaeva vood, mis meie esivanemaid ja meid matta ja uputada on püüdnud. Teie pärandus on vaba Eesti kodu, valitsegu selles vapper Eesti meel ja kõlgu selles kaunis Eesti keel!

Eesti noored! Saage Eesti Noorteks Seppadeks — ääsis tuli Teil tuhisegu, taguge terast, rammige rauda, tehke oda, et võiksite kaitsta kallist kodu!

Tallinnas, 3. Sept. 1921.

Joh. Pitka.

Eesti rahvusliste skoutide Noor-Seppade organiseerimisest.

Skoutide liikumine, mis juba mõned aastad meil Eestis on hoogu võtnud, on viimasel ajal iseäranis elavaks läinud. Tema alustajaks Tallinnas võib kadunut spordiõpetajat Öunapuud nimetada. Eestlased võtsid siamaale sellest kaunis leigelt osa, suurem jagu skoute olid muulased. Mööda läinud aastast on skoutismuse idee Eesti laste külge haka-

sellepärast, et teised on ja võiks uhkustada skoudi vormiga. Sage-dasti juhtusime nägema, kus kaks-kolm skouti kõnniteel üksteise käealt kinni hoides, ehk, suits hambus, koera piitsaga laksutades jalutavat; vastu tulevad vanemad inimesed pidid tahes ehk tahtmata kõnniteelt kõrvale pöörama, et noorte herradele teed anda. Ja enamasti olid niisu-

SIR ROBERT BADEN POWELL

Üleilmiste skoutide isa.

nud, läinud aastast alates oleme sageli skoutide paraade linnas mõnuga vaadelda võinud. Et skoudiks lihtsalt igaühte oma soovi järele vastu võeti, ilma vastuvõetava endist eluviisi revideerimise alla võtmata, oli see ka võimalik, et paljud skoutideks said, kes oma skoudi kohustusi ei täitnud. Võib olla ei teadnudki ehk ei tahtnudki teada, aga olid skoutid

gused ülbed herrad skoudid ikka muulased. Ausate, tõsiste skoutidele see ei meeldinud. Möödaläinud suvel, kui skoudid väljamaa reisult tagasi tulid, kus nad oma silmaringi igapidi laiendanud ja mõndagi juure õppinud olid teiste riikide skoutide käest, tõstsid Tallinna jõudes kolm küsimust üles, et sellega selgemad kuju Eesti skoutingule anda:

- 1) Tahtsid olla rahvuslised.
- 2) Olla omapärased skoudid, nagu see teistes riikides näha oli.
- 3) Seista sportlisel kasvatusel alusel.

Vastandiks sellele olid meie teised skoutide organisationid.

- 1) Rahvusvahelisel platvormil.
- 2) Kopeerisid venelasi ja inglasi ja
- 3) Seisid sõjaväelisel alusel.

kus Noored Seppad väljaastudes omi mõtteid ja sihte seletasid, leidsid need palju poolehoidu noorte seas. See poolehoid julgustas Noor-Seppi ja rühm hakkas ennast tugevamini korraldama.

Mai algul s. a. said Noored Seppad Soome rahvuslise skoutide käest kirjaliku tervituse ja ühes sellega palusid teada, kas nemad võivad

ASE-ADMIRAL JOHN PITKA

Harju „Noor-Seppade“ vanemate kogu esimees.

„Kodu“ № 2. 1920.

Et teised skoutide organisationid nõus ei olnud oma põhjusemõtteid muutma, sellepärast lahkus osa skoute nendest, pühaks pidades käsku: „Armasta oma isamaad ja püüa aus ja korralik kodanik olla,“ (Rahvusvaheliste skoutide nime järele ei tohi isamaa olla kallim kui iga teine maa) ja asutasid uue Eesti rahvuslise skoutide maleva, võttes omale nimeks Noor-sepp, — olla tõsised Eesti skoudid, et abiks olla kasvatama Eesti noortsugu ausateks Eesti kodanikkudeks. Mineval sügisel 1-sel üleriiklisel skoutide kongressil Tartus,

tänavu aasta Noor-Seppadele külla tulla ja mil ajal see oleks soovitav. See vennasrahva meeletuletus andis nagu uut jõudu ja hoogu Noor-Seppade asutajaile, ühes sellega nende peale uusi kohustusi pannes. Noored, tundes ennast üksi nõrgad olevat, kutsusid kokku koosoleku, kuhu olid palutud väljapaistvamad seltskonna tegelased, nagu admiral Pitka, h-ra Rikand, h-ra Pachel ja mõned sõja- ja mereväe juhatajad. Seal esimesel koosolekul tutvustasid Noor-Seppad vanemaid inimesi oma põhimõtetega mis vanemate poolt heaks

said kiidetud; tutvustasid vanemaid Soome rahvusliste skoutide kirjadega. Et Soome partiolased lubasid Eesti külla tulla juuni kuus, nõudis asi kiiret korraldust. Midagi ei olnud veel, ei vormi, ei raha, sellest oli tarvis kiires korras üle saada, valiti ajutine vanemate nõukogu, kes oma vahel töö ära jagas. Sellest ajast peale hakkas korraldustöö ruttu edenema. Sai väljatöötatud Noor-Seppade vorm, tellitud riie ja õppused käisid ajaviitmata edasi, seati kokku põhikiri, mis Rahukohtu poolt registreeriti. 5-mal juunil, kui soomlased meile külla sõitsid olid Noor-Seppad juba sadamas neid vastu võtmas, täieste korralikult riides, lippudega muusika saatel. Soomlasi tervitas herra admiral Pitka. Ilus oli näha, kui meie Noor-Seppad külaliste kaasas sadamast linna marsisid ja mees Noor-Seppad viisakalt Soome neidude partiolaiste pakke kanda aitasid. Peetri platsilt läks iga grupe omale määratud paika ööpuhkusele.

Pilt, mis pealt vaatajaid liigutas oli teisel päeval Peetri platsil soomlaste paraad, kus admiral Pitka Soome rahvusliste skoutide juhataja palve peale nende paraadi vastu võttis, oma hallipead soomlaste ridade ees paljastades, neile südamlikku tere tulemast ütles. Soomlased olid ülivaimustud, kui kuulsid tervitusi admiralilt suust Soome keeles. Peab ütleva, et Noor-Seppad tegid õieti, oma ette otsa valides mehe, kes oma loova töö poolest suurvaim on. Et meie noored soomlasi nii hästi vastu võtta võisid on herra Pitka otsekohene teenus, kes enese tööjõudu ohverdas Eesti Noor-Seppade malevale, kellest tulevikul kasvavad tõsiseid kodumaa pojad, kes meie kallil kodumaal selleks kaasa töötama saavad, et kelmus ja ülekohtus kaoks ja meie poja-pojad võiksid uhkusega oma vanemate peale vaadata, kes neile muretsenud täieliku vabaduse ja õitsva kodu.

J. Klaar.

Meri ja „Noor-Seppad“.

Eesti on meririik, seega ka siis eestlased merirahvas. Juba aastasajad tagasi asusivad meie esivanemad, kes kaugelt idast seija rännand, Läänemere kallastelle elama ja said varsti kuulsaks, kui töökas ja edasipüüdev vabadust armastav rahvas. Ja peagi asusivad nemad merisõidule. Naabri rahva juures õppiti juurde sellel alal, mis kodus ei tuntud ja varsti algab elav merisõit naabri rahvaste vahel ja ajaloost on teada, kus isegi ilma meredel purjutati. Nii siis on eestlased juba aastasajad tagasi tuntud mere-meestena. Kui nüüd meie esivanemad suurema vaenlaselle ei jõudnud vastu panna ja algas orja-öö, siis kadus ka võimalus neil ennast arendada meriasjanduses.

Nüüd kus vabaduse päikene jällegi paistab, kus peale kangete võitluste ja hiiglatöö Eesti vaba on, on asunud jälle mereasjanduse edenemisele ja lühikese ajaga on juba suuri tagajärjesid saavutatud.

Meie noored rahva võsud!

Teis peitub jõud selles asjas kaasa töötada ja tuleviku luua. Ergutage huvi mere vastu teiste noorte keskel.

Kes ei ole teie seast tähele pannud meremehi — prisked, pruunikid põlend nägudega, tugeva kehaehitusega, alati rõõmsad ja julged.

„Noor Seppad“ koondage endi sõpru Meri rühma tööle. Näitagem, et meis püsib veel esivanemate tööjõud ja visadus.

R. Gildemann

„Noor-Seppade“ tegevusest.

Viimasel ajal on avaldant „Noorte Seppade“ tegevus sagedastes harjutustes. Iseäranis viimastel päevadel oli suurt elavust märgata, kus mitmed maalt juba linnasõitnud olid. Suurem hulk andsid juba 3 järgu eksami ära ja käivad ettevalmistused 2 järgu eksami vastu.

Muu seas on ka uusi õppejõudusid juurde ilmunud. Nõnda saab teravhoiu ettelugemisi pidama ja õnnetumate juhtumiste juures abiandmist õpetama Dr. Multer.

Mere rühm käis süstematiliselt Mereväe ekipaschi paatidega harjutustel, vanem leitnant Gildemanni juhatusel.

Iseäralist elavust on näidand üles „Nais Noor Seppad“, kes rühma pealiku neiu Eriku energilise juhatusel all kõige paremaid tagajärgesi on saavutanud.

Lähemal ajal on oodata vormiriide kohale jõudmist Soomest, niisamuti ka lähemal ajal saavad rinna-

märgid pidulikult välja jagatud neile, kes juba 3 järgu eksami on ära andnud.

On loota ka et lähemas tulevikus „Noor Seppade“ elust saavad mitmed kino ülesvõtted tehtud, mis siis ka üle maa laiali läheksid ja laiemalle ringkonnale „Noor-Seppade“ elu tutvustaksid.

Kavatsuses on suurem piduõhtu korraldamine „Estonia“ kontsertsaalis.

Siis on meil ees ka varsti talve spordi hooaeg. Seal ootavad meid ees suusad, uisud ja kelgud. Ja selleks juba nüüd eeltööd! Vaja uisutee asjus sammusid astuda, vaja odayalt spordi abinõusid muretseda ja muud.

Kokkuvõttes tehes näeme et siiski juba hiigla töö on tehtud; on pandud kindel alus ja võib juba julgesti ütelda et „Noor Seppadel“ kindel tulevik ees on.

„Noor Seppad“ olge valmis!!!

G. L.

Reisumuljed.

G. Lagus.

Kes meie hulgast ei unista reismise järele, kes meist ei kujuta põliseid metsasid, laialisi rohulaanesisid, eluta kõrbeid ja kõrgeid mäeahelikusid ette ja on vahest keegi, kes nendest mitte unes näinud ei ole?

Kas Teil süda ei ole pakitsend kadeduse tunde all, kui näete saadamaast välja minema Ameerika laeva ja kas Teil siis ei tõusnud hinges tungiv tahtmine kauge reisu järele, võõrastesse väheuuritud maadesse?

Seda sama elasin ka mina 2. detsembril 1920 a. ja viimaks otsustasin sõita... Mind on alati huvitand Afrika, mind on tõmband enese juurde tema põlised tropika metsad, tundmata eluta Sahara ja tema viljarikkas lõuna poolne osa.

Konstantinopoli reidil seisavad sajanded laevad, siin on esitatud terve maailma lippud. Mitmed nendest valmistavad ennast reisile... Hiigla mere-mürakas tõmbab kõrvalukustava mürinaga omad rasked ahelad merepõhjast ja kõliseb masina telegraf ja meie liikume kiiresti päri voolusega edasi...

Ümberingi on meri vaikne ja heledad päikese kiired sünnitavad tema pinnal uhked mängu. Terve laeva kere võibiseb hiigla laeva vindi taktis.

Terve päeva otsa, lamades kiige toolis ja vaatletes uhked loodust. Greka arhiipelag, Grekamaa lõuna kallas ja Sitsiilia saar jäävad taha. Päev läheb ühetasaselt aga siiski huvitavalt; õhtul vaatlete heledad lõuna taevast ja vette pinnal laeva hõbedast kuu poolt valgustud pinda...

Lähte puhkama kitsasse kajutisse ja uinute rahuliku und. Näete unes, lõvisid, tiigrisid ja elevantisid...

Ja juba eemal valgendab kaua igatsetud Afrika kallas ja kauguses paistavad linna templide tornid ja kaldal palmimetsa tukk...

Bizerta.

Siisgi ootama ja uskumata kena on Bizerta. Kui nõiduslik ilus on tema kaugelt juba oma uhkete palmi-

dega ja valgete päikese käes sätentavate majadega.

Palmide selja taga laotab ennast arablaste linnaosa, mis eemalt vaadates, kui kivihunik silma paistab; käikudega, mis peaksid tänavad olema. Seal on palju kangialuseid, kahtlasi käikusid, treppisid ja elumajade ukсед tuletavad väga meelde meil karu koopa suusid—seal elavad mitmed perekonnad...

Aga rahvast! Sellest kihab linn! Seal on nemad kõik tähtsast soliid (herrast) peale, kes kollakas-valges laias mantlis, kintspükstes ja lõppedes hulgaliste kerjustega, kellel ainult särk seljas. Ja neid mustasilmalisi sammetist riietes poisipõngerjaid, neid on kõik kohad täis. Siin nemad kaklevad nagu seda meilgi tehtakse, seal püherdavavad tolmus, ujuvad eeslid jootmise күnades ja jooksevad oma hõbe jalapidemetega helistates ringi. Nende hulgas mängivad tüdrukud kunni 10 aastani. Peale selle loetakse juba vanadeks. Seal naesterahvad küpsevad 12 aastast ja see on harilik meheleminemise aeg.

Arabia linna keskel tänavad jooksevad laiali ja sünnitavad turu. See on ka mitmesuguste etenduste jaoks. Arutihti mängib seal arablaste orkester. See seisab harilikust ühest väikest trummist põrinatega ja teisel mehel klõbistaja käes. Muusik on montoniline: „tõrr—rar—ra, son—rar—ra“. Harilikult on üks muusikantitest must—arablaste hulgas on palju musti—ja teine kirjute nähkade sees, masketaolist näo ees hoides. Ja poisipõngerjad seal ümber—neid on lugemata hulk...

Turul on muidugi etendused. Mängib „muusika“. Vaatame. Veidertajad on kavalad ja ligi 1/2 tundi kerijavad „su“ sid (5 centimi). Siis viimaks, keegi kasvatab karutammi, keegi pistab mõõga kinni ja veel keegi loopib 3 kuuli korruga. Rahvas vaimustuses sellest...

Siinsamas on arabia kohvikud, kus teille 5 „suu“ eest väikene tassi täis midagi lõhnavad musta vedeliku

antakse. Kohvikus istuvad arablased hommikust õhtuni pinkide, mis kaetud õllemattidega. Pinkitel istutakse ühes jalgadega ja harva lastakse kriiskavad kurgu häält kuuldavalle tulla, muidu valitseb seal enamjagu vaikus.

Templis.

Leidsin võimaluse ootamata näha arablase templid seestpoolt. Seda au ei saa mitte igaüks tunda ja minu ühe hea sõbra arablaste (kaupmees) läbi tehti minule haruldane erand.

Välispidi on hoone neljakandiline keskelt kupliga kast. Majanurkadel on ehitatud kõrged korstna sarnased, aga massiv, ümargused tornid, mis koonuse sarnaselt lõpevad otsas pool kuud hoides.

Seestpidi on tempel ka lihtne, lubjatud seintega ja punasekirju arabia vaibaga põrandal.

Arablased ilmuwad templisse kentsakalt kiirelt; kõigil kingad käes. Kõik jäävad sirgedes ridadena seisma, oma ette kingasid maha pannes. Liikutamata, kui kivikujud seisavad palujad ja vaatavad altari poole — mis tähendab Mekka suuna.

Väikses pühalikus templis algab jumalateenistust vana hall „mufti“ (õpetaja). Tema vana rauga kahisev

hääli kostab rikkalike kurguhäälikudega monotooniliselt üle templi. Sügavalle tungiv on tema kurblik hääli ja see jääb eluksajaks meelde, kuna teie seda järelaimata ei suudaks.

Tihti muudab tema oma häält ja siis langeb terve kogodus kui üks mees maha ja jällegi mõne sekundi pärast tõusevad ülesse ja see sünnib kõik vaiksesti ja peale mufti pühalikku laulu ei kosta teine hääli.

Siin on veel tunda inimestes fanatist, piirita metsikud usku, mis neid kui automatsid sunnib üleskerkima ja maha langema. Siin tundub et rahval on alles veel esiisade usk ja see on neile aastasadega veresse ja lihasse kasvanud . . .

Valged seinad, punased vaipad põrandal ja nende fooni peal valged arablase kogud ja see kõik jätab lühtride pehme valgusel pühalikku, alati püsiva muljendi. Kadedusega vaatlete seal nende uhkeid kogusid, kõrgelle tõstetud peadega . . . Jah neil on veel, millele nemad on aastasadad truiks jäänd, millele nemad on kindlaks jäänd — esiisade kombetelle, mis on muutund fanatismuseks, mille peale aga rajavad oma tuleviku lootust. (Järgneb).

Eesti rahvuslised skoudid „Noor-Sepp“ ad Soome skoutide üleriiklisel pidustustel „partiopäeval“ Savonlinnas.

Ed. Tuulik.

Soome rahvuslistel skoutidel on igaaastaseks traditsiooniliseks pidupäevaks „partiopäev“, millega koos ka üleriikline „partiolaste“ kongress ja spordivõistlused ära peetakse.

Tänavu aastane „Partioidustus“ oli määrat Savonlinna. Savonlinn asub keset Soomemaa südant ja on üks kõige loodusrikkam ja kaunim Soomemaa paik, n. n. Soome Schweits.

Selleks päevaks koguvad üleriigi „partiolased“ Savonlinna kokku, et oma aastasest tegevusest aru anda ja omi võimeid katsuda.

Et sellest selget pilti saada, moodustavad nad üleriiklise laagri, millel

on valitud president, kes siis pärast erapooletult kõikide tegevust otsustab.

Ühtlasi sellega peetakse laagris partiolaiste kongress ja spordivõistlused.

Et Soome partiolaiste liikumine juba sel sügisel neljandat aastapäeva pühitseb, siis ei või meie ka imeks panna neid teadmeid ja võimeid millega partiolased Eestis külaskäigul esinesid.

Savonlinnas korradatav „partiopäev“ on juba kolmas. Esimene „partiopäev“ peeti Poryos, Helsingi läheduses, millest peale soomlaste ka

muulased osa võtsid, kõige suuremas enamuses muulastest muidugi rootslased. See päev on Soome partiolaste elus kõige tähtsam, see oli põhipäev päev millel suur ajalooline tähtsus üleilmlises scoutide elus. Veel teisest on sellel päeval suur tähtsus, nimelt otsustas „Suomenpartiolaitto“ terves koosseisus erineda muulastest ja tunnustada end rahvuslikeks organisatsiooniks. See siis, juba kolme aasta eest elasid Soomlased sarnast reaktsiooni ajajärku üle, millega meil alles tänavu sügisel „Noor-seppade“ liikumisega alustadi.

Teist partiopäeva peeti Turkus, õhtupoolsemas Soomemaa osas ja millest ainult Soomlased osa võtsid.

Nüüd kui partiolaised Eestis külaskäigul viibisid, sai Harju „Noor-seppade“ Vanemate Kogu juhatus Soome partioliitolt kutse, külaskäiguga neid austada, milleks kõige sündsama aja partiopidustused arvasid olema.

Milline kutse ka Harju „Noor-seppade“ poolt rõõmuga vastu võeti, sest sellega avanesid „Noor-sepadel“ kõige süntsamad ja paremad võimalused tundma õppida meie vanemate vendade Soome partiolaiste korraldust ja tegevust.

Mitte üksnes korraldust vaid ka Soome-Eesti silla ehitamiseks. Eesti ja Soome noorte ühinemisest pidime kõige kindlamad alussammad selle reisuga panema.

Väljasõit Tallinnast

29 juulil 1921.

Tardunult ja külmanult aigutasid mustjad pilvytused taeva hallikal foonil, lastes paitavalt vihma piisakesi noorte punavaile palgile langeda.

Oli hallikas uninesügisene hommik.

Sammusin kahe teise noor-seppa saatel sadama poole. Ka esimesed sügis tuuled olid meid võerustama tulnud, sest peagi tundsin kuis tuul omale paraja pesitus paiga oli leidnud, puredes armuta minu õhukeses noor-sepp'a rüüs. Sadamasse jõudsimel kell 6, sest laev pidi juba $\frac{1}{2}7$ paiku välja sõitma. Et aga öösel torm merel

suureks oli läinud ei usaldanud kapten enne kella 1 p. l. välja sõita.

Punkt kell 1 tossutas a./l. „Tasuja“ Tallinna sadamast välja viies endaga kaasa lõbureisijaid Helsingi ja 45-liikmelist Soome partiopäevale sõitvad „Noor-sepp'ade esitust.

M e r e l.

Vaevalt olime Tallinna sadamast jõudnud välja sõita, kui mõneks minutiks vaibunud lained uuesti valkjaid harju otse kui kurjustades vastu laeva paiskas. Ja peagi liginesid esimesed varjundid laeva äärele kui tahaksid sosistada salajaid sõnu marulistele vette voogudele.

Jõudme Helsingi.

Juba kaugelt valjendavad rannast valged rätikukesed, mis selgelt „tere tulemast“ ütlevad. Sadamasse jõudsimel kella $\frac{1}{2}6$ paiku, kus vihmase ilma peale vaatamata meid vastu võtma olid ilmunud Helsingi naispartiolaised, nende juhatus ja partioliitto sekretär neuu Sirkko Salovius.

Sadamast viidi meid Partiolaiste juhatusel „Hospitsi“ Soome partioliitto ruumesse, kuna teised noor-sepp'ad ja lõbureisijad „Töölosse“ paigutati.

Vaevalt oli saanud endid veidikese kohendada oma pakkid ja kompsud kohale panna, kui Soome partioliitto sekretär neuu Salovius meid õhtusöögile palus, mis meile samas ruumes oli korraldet.

Vastastiku tervitusi lausudes saatimel seal aega kunni kella $\frac{1}{2}10$ mööda.

Kella $\frac{3}{4}10$ kogusime vaksalt, kus meie oma ringreisu Viiburi poole pidime jätkama.

Meid saatma oli tulnud Soome partioliitto sekretär, Helsingi partiolaiste päälikud ja 30—40 liikmeline partiolaiste salgake, kes veel Helsingis viibis, kuna teised kõik juba Savonlinna olid sõitnud.

Vendluse märgiks ehtisid Helsingi naispartiolaised „noor-seppade“ rinde roosidega ja kell 10,22 lahkusid „noor-sepad“ Helsingi vaksalist kauakestvate „elagu“ hüüete saatel.

(Järgneb).

Välismailt.

Esmalt rahvus ja selle lugupidamine!

Prantslane on alati truu isamaalane olnud, ja see vahest ongi, mis neid ilmriigina püsida on võimaldanud. Seda on näidanud nende ajalugu ja seda võib tähelepanna nende praeguses majanduslises- ja vaimlises elus. Rahvuslus on ka nende skoutismis tähtsam motiv. Prantsuse boy-skoutide (La Fédération des Eclaireurs de France) direktoride komitee võttis veebruari kuu koosolekul vastu deklaräiooni, mille sisuks oli peasjalikult skoutide rahvusline tähtsus: „E. D. F. eesmärk on anda noortele, kes talle on usaldanud, vaimlist ja kehalist kasvatust, mis neist teeb inimese selle sõna paremas mõis- ja hea prantslase, suurmeelse, ausa, kindla ja osava.“ „Prantsuslane ja Rahvuslane kõige esmalt, tunnistades vanematena, juhtidena ainult prantslasi, tahab ta, et skoudid avitaksid oma eeskujuga kindlustada Prantsusmaa head renomeed ja mõjuvust väljamaal ja et võiksid samati kasutada kõike, mis väljamaal väärtuslikku.“ Kui palju selles juba mõtteid, mida väikerahvas unustada ei tohi, et mitte kaduda suurte kõrval. Esmalt on skout rahvuslane — hea prantslane; teiseks on skout see, kes kaasa peab avitama rahva hea kuulsuse, renomee, lugupidamise alalhoiuks ja saavutamiseks.

Kas meie skoudid ei taha sellest kahest põhimõttest midagi teada, et pean väljamaal nendest säraseid asju kuulma, nagu Soome sõidu lugu. On piinlik vastata siinsete skoutide küsimuste peale, et meie skoudid Donnerwetterid on. Ootan paremaid teateid!

Välisskout.

Baden Poweli tänu kaugest Indiast.

Baden Powel, kes oma reisul Indiasse Marseilles Prantsuse skoutide rõõmsa tervituse ja piduliku auõhtu osaliseks sai, saatis kaks kirja vaimustatudele austajatel, neid tänades ilusa avalduse eest. Omal viibimisel andis ta skoutide albumitesse oma autograafi. Ilus pilt, kui istudes kaminas eel, oli ümbritsetud sirutatud käsist! Jäi kaunis mälestus austatud skoutide päälükust, kes oma tööd väljaspool Euroopat isiklikult juhutama sõitis.

Välisskout.

Ungari rahvuslised skoudid „partiolaised.“

Ungaris on rahvuslisi skouta 5000 ümber nendest on Pragas üksi ligi 3000.

Naljaka nähtusena on sest 5000 partiolaistest ainult 600—700 naispartiolast on,

Ungari rahvuslised skoudid tegutsevad juba 1912 aastast saati, ehk nende tegevus küll sõjapäivil pea täiesti katkestat oli.

Viimisel Ungari partiolaiste kongressil valiti Ungari rahvusliste skoutide ülipäälikuks (kunnia päälikkoks) Horty Miklos, päälikuks Sander Sik ja kommandandiks Sander Ispanovits. Ametliku häälekandja toimetajaks valiti Magyar Schikész.

Õine.

Tänavu aastasel partiopäeval Savonlinnas sai ka Soome partioliitlo uus juhatus moodustet kes oma vahel ametid järgmiselt ära jaotas: esimees pastor Verner Louhivuori, abi Anni Collan, liikmed Aug. Volrat, pastor Mustala, neuu Sirkko Salovius, sekretär neuu Ester Aulanko.

Õine.

Sisemait.

Rakveres.

Rakveres on „Viru Noor Seppade“ organiseerimise juures tegevu h-rad Valdmann, Juhkam ja P. Tingas. Ootame et lähemal ajal Viru Noor Seppad tööle asuvad.

Võrus.

Võrus on Noor-Seppade organiseerimisele põhi pandud ja 3. sept.

on „Ügale Noor-Seppade“ põhikiri registreerimisele saatetud.

Ügala Noor Seppade organiseerimise juures on tegevuses: 1) J. Semm, Riigikogu liige, 2) A. Kohver („Võru Teataja“ toimetaja, Riigik. 1.), 3) I. Anso (Maakon. valsek.), 4) F. Suit (linnaepea), 5) A. Kala (keskkooli juhataja), 6) J. Treumuth (rahu kohtunik) ja 7) Dr. Mälton (maak. arst).

Peakorterit adress: Jüri tän. № 41.

K.

O SAULMANN.
Parem Eesti lühikese
maa jooksja.

A. KLUMBERG.
Eesti parem kümne-
võistleja.

Kroonika.

Eesti Spordi lehe toimetusele.

Nüüd kus „Noor-Sepad“ iseisva ajakirjaga esineda võivad, tulevad nad tänutundes Eesti spordiliitu meelde, kes lahkelt „noor-seppadele“ Eesti Spordilehe veergudel ruumi lubas „Noor-seppade“ ajakirja lisana ilmuda. Iseäralist tänu on ära teeninud Eesti Spordiliidu esimees Adu Anderkopp ja „Eesti Spordilehe“ tegev toimetaja I. Villemson nähtud kaasabi eest.

Võtke vastu „Noor-Sepade“
südamlik käe pigistus.

Toimetus.

— — —

Eesti seltskonna tegelastele väljaspool Tallinna!

„Noor Seppade“ organisatsioonid on laotand üle Eesti. Juba on mitmes maakonna linnas osakonnad asunud ja töö hakkab käima.

„Noor Seppad“ on meil tuleviku toed ja sellepärast püüdke kõik kaasa töötada meie noorele organisatsioonile. Kui teil veel koha peal ei ole osakonda, virgutage kohe endi sõpru selles suhtes ja pöörake „Noor Seppa“ toimetuse poole, kust teile viibimata põhjuskirjad, seadused ja programmid välja saadetakse ja ka õppind instruktor asja korraldamiseks abiks antakse.

Järgmisel aastal suvel korraldatakse meie kadund yahvama pealiku

„Lembitu“ haul ülemaaline „Noor Seppade“ laager ja seal ei tohi puududa mitte ühe maakonna ega kihelkonna „Noor Seppad“.

Ja nüüd tööle kõik! See töö on loov, see on meie noorsoo ja meie tuleviku pärast.

„Las kasvame me
tõusev sugu!“

Toimetus.

— — —

„Harju Noor Seppade“ väljaheitmise asi pr. Lenderi eragümnasiumist sennijani veel ära õiendatud ei ole ja praegult on see läbivaatamisel Talinna linna koolivalitsuses, kus loodetavasti see asi õiglaselt ära otsustatakse.

Et see juhtumine juba ajakirjanduses igapidi valgustatud on, siis meie siin selle juures rohkem ei peata ja jääme lootma, et „Noor Seppadelle“ tehtud ülekohus äräparandatud saab.

* * *

5. septembril sõitis Harju Noor Seppade meesrühmade pealik ja „Noor Sepa“ toimetaja h-ra G. Lagus suurtüki laeva „Lembit'u“ peal Helsingi, et seal „Noor Seppadele“ riiet ja rinnamärkisid müretseda, mis siis ka kohe peale kohale jõudmist väljajagatud saavad.

Eesti kadetide külaskäik Soome.

4. augustil kell 6 hommikul sõitsivad suurtüki laeva „Lembit'u“ peal Soome võõrsile meie merejõudude juhataja asekapten Herm ühes mitme mere- ja maaväe ohvitseridega, mere kadeti kooliga (viibib „Lembit'u“ peal õppereisul) ja 30 maaväe kadetiga.

See on vististe viimsetest silla ehituse töödest sellel aastal meie sugurahva vahel ja see läks ka kõigeparemene korda.

Meid, kui mererahvast, nii ka soomlasi huvitab kõige rohkem meri ja seega siis oldi viimsest sõidust väga huvitatud.

Vastuvõtmine oli igadepidi südamlilik. Meie võisime tutvustada ennast nende laevastikuga, sõjakoolidega ja kindlustustega.

Iseäranis huvi äratas Helsinglaste juures meie „Lembit“; uhkelt lehvis Eesti lipp tema peal. Terve päeva otsa seisid tema juures sadama sillal rahva hulk. Vihma peale vaatamata oli vastuvõtmas peale ametliste isikute hulga rahvast. Vastuvõtmine sündis porilaste marsiga suure kogu ohvitseride poolt, kelle eesotsas väga sümpaatilik ja armastusvääriline kindral Kivekas.

Meie noortele oli valmistatud ohvitseride kasinos ühel ajal ohvitseridega lõunasöök, mis väga elavalt mööda läks. Öhtul oli kasinos ball, kus siis ka meie kadetid tubliste tantsida said sihvakate, elegantsete Soome ja Rootsi neiudega. Tuju oli väga elav kõigil.

Järgmisel päeval olid laeval võõrsil kindral Kivekas, välisminister Holsti ja meie saadik Dr. Kallas. Peale selle

käisid paljud veel meie laeva vaatamas ja palju oli kuulda kiitvaid otsusid korra, puhtuse ja distsiplini suhtes. Järgmisel päeval kell 1. 15 m. p. l. jätame meie võõrastega jumalaga ja laeva ahter, vabastatud köidikutest liigub eemal kaldal. Veel üks hiljaks jääja, aga seegi teeb ühe hulljulge hüppe ja paari liikustega on juba laeva lael — rekord! Liikume sillast meie lahke „peremeeste“ käte ja peakatteee lehyituste saatel.

Meri vaikne kui peegel. Kiirelt algab sõit, vesi mühab laeva taga. Mere kadetid on igal pool kibedasti ametis ja harjutamas. See on ühes sellega nende õpesõit — ja varsti jõulu ajaks saab esimene lend pääsukesi meie kadetide koolist — loovale tööle meie noore laevastiku juures.

G. L.

Sport.

20. ja 21. septembril korraldab Harju „Noor-seppade“ peakorter E. S. S. „Kalevi“ ajas omavahelised kergejõustiku võistlused. Kava on järgmiselt ärajaotatud. Esimeseks jooksud 60, 100, 400, 1500 ja naistele 60. Kaugus hüpe hoota ja hooga Kõrgus ja kolmikhüpe, oda, diskus ja kuul. Teatejooks meestele 4×100 ja naistele 4×100.

Harjutusteks on E. S. S. Kalevi kergejõustiku osakond meile lahkelt vastu tulnud lubades iga päev hommiku kella 9—2 enda ajas Gonsiori tänaval harjutamas käia.

KOOLITARBE ja MÄNGUASJADE
TÖÖSTUS

Kool ja Mäng.

Töökoda: Põhja tän. 6-e. - - - -
- - - - Kauplus: Posti tän. 4.
- - - - Tel. 15-25, 16-56. - - - -

VALMISTAB KOOLIDELE joonistus laude, tsirkleid,
joonlaude, sule ja pliiatsi toose, geomeetrilisi kehasi.

LASTELE ja VANADELE ilu ja mänguasju.

:- :- Jahimeestele ja loodusloo. :- :-

Kabinetidele täis topitud linnud ja loomad.

Sportseltsidele ja spordi meestele süste üksikult ja

:- :-:- hulgawiisi. :- :-:-

AINUKE SELLESARNANE TÖÖSTUS EESTIS.

Ärgu unustagu üksigi
näituselkäija ostmata

„Eesti Spordi lehte“

Ka ühegi rinnast ei tohiks
puududa Eesti spordilipuke.

UUDIS EESTIS!

Armsad sõbrad „Noor-seppad“ ja
„Noor-seppade“ sõbrad!

Isamaalsust ülesnäidates,
Eesti vabariiki armastades,
Riigi lippu austades.

Kirjutame kõik oma kirjad
postpaberil ja ümbrikus
millel ülekaunis sini-must-
valge vabariigi lipp kulla-
ga pressitud nurgal särab

Paberid ja ümbrikud on suurepärali-
selt moodsast väljamaa paberist val-
mistatud, väga soliidsetes kastides
ja mapedes.

Hinnad on mõõdukad!

Müük detail ja engros.

Postiga tellimised täidetakse kiiresti.

Soome Paberi Ladu

Karl Lemberg

Viru tänav nr. 4.

Eesti Spordi
Tarbenõude Osaiühisus

ESTO

Kergeatletika, jalgpalli, käepalli, tennisse, veespordi ja võimlemise tarbenõud, ülikonnad ja jalandõud, kodumaa ja väljamaa tehastest.

Võimlemise saalide sisseseadmine uuema aja nõuete järgi.

Veespordi harastajatele tugevaid süste..

Kalapüügi õnged, landid, karabinid ja jõhvid.

Spordi kirjandus — ülesvõteted — ja värvilised reklaami plakatid.

Eesti spordi lipud.

Spordi ja teiste aurahade esitus Schveizist — võetakse tellimisi vastu koha peal olevate mustride ja joonistuste järgi.

Calviseks hooajaks kohale jõudmas ;
Eturauad mitmesuguses väljavalikus, suusad, suusa kepid ja määre, hockey kepid ja pallid, juhtivad, tõuke ja harilikud kelgud, villased kamsonid, mütsid ja kindad.

O/ü „ESTO“

Tallinnas, Pikk tänav nr. 47, tel. 10-02.